

208

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ

z dnia 14 kwietnia 1949 r.

w sprawie zmiany granic i utworzenia gmin wiejskich w powiatach: tarnobrzeskim, jasielskim, lubaczowskim, dębickim, kolbuszowskim, gorlickim województwa rzeszowskiego oraz w powiatach: pińczowskim województwa kieleckiego, wysoko-mazowieckim województwa białostockiego i radzymińskim województwa warszawskiego.

Na podstawie art. 1 ustawy z dnia 22 września 1922 r. w przedmiocie zmiany granic oraz rozwiązywania i tworzenia gmin wiejskich (Dz. U. R. P. z 1922 r. Nr 86, poz. 770 i z 1933 r. Nr 35, poz. 294) i art. 104 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 80, poz. 555) zarządza się, co następuje:

§ 1. Z gminy wiejskiej Chmielów w powiecie tarnobrzeskim, województwie rzeszowskim wyłącza się gromady: Alfredówka, Dęba, Poręby Dębskie, Rozalin i Tarnowska Wola i z wymienionych gromad tworzy się gminę wiejską Dęba z siedzibą zarządu gminnego w Dębnie.

§ 2. Z gminy wiejskiej Brzostek II w powiecie jasielskim województwie rzeszowskim wyłącza się gromady: Bączalka, Gorzejowa, Głobikówka, Grudna Górna, Grudna Dolna, Kamienica Górna, Siedliska Bogusz i Smarzowa i z wymienionych gromad tworzy się gminę wiejską Siedliska Bogusz z siedzibą zarządu gminnego w Siedliskach Bogusz w tymże powiecie i województwie.

§ 3. Znosi się gminę wiejską Lubaczów w powiecie lubaczowskim, województwie rzeszowskim, a z obszaru jej tworzy się nową gminę wiejską Dąbków z siedzibą zarządu gminnego w Dąbkowie w tymże powiecie i województwie.

§ 4. Znosi się w powiecie dębickim, województwie rzeszowskim gminy wiejskie: Olchowa, Paszczyzna i Straszęcin i z obszarów tych gmin tworzy się w tymże powiecie i województwie nowe gminy wiejskie:

- 1) z obszaru gminy Olchowa — gminę Iwierzyce z siedzibą zarządu gminnego w Iwierzycach,
- 2) z obszaru gminy Paszczyzna — gminę Brzeźnica z siedzibą zarządu gminnego w Brzeźnicy,
- 3) z obszaru gminy Straszęcin — gminę Żyraków z siedzibą zarządu gminnego w Żyrakowie.

§ 5. Z nowoutworzonej gminy wiejskiej Olchowa w powiecie dębickim, województwie rzeszowskim wyłącza się gromadę Klęczany i włącza się ją do gminy wiejskiej Sędziszów w tymże powiecie i województwie.

§ 6. Znosi się gminę wiejską Kolbuszowa Dolna w powiecie kolbuszowskim województwie rzeszowskim i z obszaru jej tworzy się nową gminę wiejską Niwiska z siedzibą zarządu gminnego w Niwiskach w tymże powiecie i województwie.

§ 7. Z nowoutworzonej gminy wiejskiej Niwiska w powiecie kolbuszowskim, województwie rzeszowskim wyłącza się gromady:

- a) Kolbuszowa Dolna i Nowa Wieś i włącza się je do gminy wiejskiej Kolbuszowa Górna,
- b) Świerczów i włącza się ją do gminy wiejskiej Cmolasy w tymże powiecie i województwie.

§ 8. Z gminy wiejskiej Kolbuszowa Górna w powiecie kolbuszowskim, województwie rzeszowskim wyłącza się gromadę Huta Przedborska i włącza się ją do gminy wiejskiej Niwiska w tymże powiecie i województwie.

§ 9. Z gminy wiejskiej Czermin w powiecie mieleckim, województwie rzeszowskim wyłącza się przysiółek Wychylówka o obszarze 30,2860 ha, obejmujący parcele oznaczone liczbami protokołu parcelowego gromady Trzciana: 409/8, 410/2, 411 — 413, 414/1, 414/2, 415, 416/1 — 416/4, 417 — 433, 434/1, 434/2, 435 — 440, 441/1, 441/3, 441/4, 443, 444/1 — 444/3, 445/1 — 445/3, 446 — 448, 449/1, 449/2, 450/1, 450/2, 451/1, 451/2, 453/1 — 453/3, 454/1 — 454/3, 455/1, 455/2, 456/1 — 456/6, 456/8, 457, 458, 459/1, 459/2, 460/1, 460/2, 461 — 465, 466/1 — 466/3, 467, 468/1 — 468/4, 1902, 1903, 1905/2, 1906/1, 1907, 165/1, 165/2, 166/1, 166/2, 167, 169, 170, 173, 175, 204, 215, 421 i włącza się go do gminy wiejskiej Wadowice Górne w tymże powiecie i województwie.

§ 10. Z gminy wiejskiej Tuszów Narodowy w powiecie mieleckim, województwie rzeszowskim wyłącza się gromadę Pierzchnę i włącza się ją do gminy wiejskiej Padew Narodowa w tymże powiecie i województwie.

§ 11. W powiecie gorlickim, województwie rzeszowskim wyłącza się:

- a) z gminy Lipinki część gromady Wójtowa, stanowiącą przysiółek Gawrony o obszarze 80,2725 ha, i włącza się ją do gminy wiejskiej Biecz II;
- b) z gminy Biecz II część gromady Libusza, stanowiącą przysiółek Pańskie o obszarze 207,7503 ha, i włącza się ją do gminy Lipinki.

Nowa granica gmin Biecz II i Lipinki przebiegać będzie od punktu stycznego granic gromad Libusza i Wójtowa przy parceli 1 kat. 103/11 w kierunku północnym po wschodniej stronie dróg oznaczonych liczbami katastralnymi 2194, 2196/15 do granicy gromady Biecz oraz od punktu stycznego granic gromad Kryg i Lipinki w kierunku wschodnim, parcelą Nr 1163, następnie północnym parcelami gruntowymi oznaczonymi Nr 1164/2, 1164/1, 1164/3 i 1172 do drogi Lipinki — Libusza i dalej zachodnio-południową granicą tej drogi do jej punktu stycznego z parcelą oznaczoną liczbą katastralną 1042; od tego punktu biegnie w kierunku południowo-zachodnim granicami wschodnimi parcel oznaczonych liczbami katastralnymi 1042, 2541, 1055 gromady Libusza do punktu stycznego granic gromad Kryg i Libusza.

§ 12. Znosi się gminę wiejską Małopole w powiecie radzymińskim, województwie warszawskim i z obszaru jej tworzy się nową gminę wiejską Dąbrówka z siedzibą zarządu gminnego w Dąbrówce w tymże powiecie i województwie.

§ 13. Znosi się gminę wiejską Dmochy-Glinki w powiecie wysoko-mazowieckim, województwie białostockim i z obszaru jej tworzy się nową gminę wiejską Czyżew z siedzibą zarządu gminnego w Czyżewie w tymże powiecie i województwie.

§ 14. Z gminy wiejskiej Złota w powiecie pińczowskim, województwie kieleckim wyłącza się gromadę Mękarzowice i włącza się ją do gminy wiejskiej Czarnocin w tymże powiecie i województwie.

§ 15. Z gminy wiejskiej Międzychód w powiecie międzychockim, województwie poznańskim wyłącza się część gromady Radasz o ogólnym obszarze 196,1489 ha, składającą się z następujących parcel:

a) karta Nr 1 i 2 mapy katastralnej:

parcele: Nr 40, 43-45, 58-63, 65-78, $\frac{79}{1}$, 81-94, 352-359, 361, 362, 364-374, $\frac{606-609}{375}$, $\frac{610-611}{360}$, $\frac{621-623}{363}$, razem 32.5966 ha,

b) karta Nr 7 i 9 mapy katastralnej:

karta Nr 7 — parcele: Nr 8-12, 46-53, $\frac{85}{59}$

$\frac{86}{62}$, karta Nr 9 — parcele: 2-14, 19-21, 32, 34-37, 40-45, 50-63, 66, 68-76, 100, $\frac{171-173}{27}$, $\frac{174, 175}{28}$, $\frac{176-180}{31}$, $\frac{181, 182}{33}$, $\frac{184, 185}{33}$, $\frac{186-188}{35}$, $\frac{189, 190}{46}$, $\frac{204}{15}$, $\frac{205, 206}{22}$, $\frac{207-209}{38}$, $\frac{210-212}{39}$, $\frac{225}{90}$, $\frac{226}{91}$, $\frac{227}{90}$, $\frac{228}{91}$, $\frac{229}{92}$, $\frac{232}{30}$, $\frac{233}{33}$, $\frac{235}{86}$, $\frac{236}{87}$, $\frac{242, 243}{67}$, $\frac{259, 260}{85}$, 23-26, 29, razem 163,5523 ha—

i włącza się ją do gminy wiejskiej Sieraków w tymże powiecie i województwie.

§ 16. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1949 r.

Minister Administracji Publicznej: *Wł. Wolski*

209

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU ROLNEGO I SPOŻYWCZEGO

z dnia 20 kwietnia 1949 r.

o normach szacunku i cenach wykupu krajowego surowca tytoniowego ze zbioru 1949 r.

Na podstawie art. 9 ustawy z dnia 18 marca 1932 r. o utworzeniu państwowego przedsiębiorstwa „Polski Monopol Tytoniowy“ (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr 26, poz. 240, z 1933 r. Nr 84, poz. 617) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanawia się dołączoną do niniejszego rozporządzenia taryfę wykupu krajowego tytoniu, która określa zasady klasyfikowania i ustalania cen liści tytoniowych, odstępowanych przez plantatorów przedsiębiorstwu „Polski Monopol Tytoniowy“ w myśl obowiązujących przepisów.

§ 2. Ceny ustalone w taryfie wykupowej obowiązują w stosunku do plantatorów, którzy dostarczą tytoń w terminach i ilościach wyznaczonych im przez Polski Monopol Tytoniowy. Plantatorom, którzy nie zastosują się do wyznaczonych im przez Polski Monopol Tytoniowy terminów lub wyznaczonych ilościowych dostaw surowca, wypłaca się za dostarczone liście tytoniowe ceny o 10% niższe od cen ustalonych w taryfie.

§ 3. 1. Taryfa wykupowa obejmuje tylko te liście tytoniowe, które nadają się do produkcji wyrobów tytoniowych.

2. Liście i części liści tytoniowych, zanieczyszczone piaskiem, pyłem ziemnym i innymi obcymi do-

mieszkami, niedojrzałe, niedosuszone, zniszczone przez choroby, zmarznięte, rażone pleśnią lub w inny sposób zepsute — klasyfikuje się jako materiał nieużyteczny (nieużytek tytoniowy).

3. Wiązki liści tytoniowych, w których obok liści użytecznych znajduje się nieużytek, klasyfikuje się jako nieużytek tytoniowy.

4. Ilość nieużytku tytoniowego ustala się po potrąceniu nadmiaru wilgoci i zanieczyszczeń od ogólnej wagi materiału uznanego za nieużytek tytoniowy. Normalną wilgotność nieużytku tytoniowego ustala się na 19%.

§ 4. Liście tytoniowe mechanicznie uszkodzone klasyfikuje się w sposób następujący:

1) liście, których blaszka listna została więcej niż w połowie mechanicznie uszkodzona, odbiera się w najniższej klasie odpowiedniej odmiany tytoniu;

2) liście tytoni: Trapezund, Tyk-Kułak, Perustica, Hercegowina, Virginia, Puławski Szerokolistny uszkodzone mechanicznie na powierzchni większej niż $\frac{1}{10}$, lecz mniejszej niż połowa blaszki listnej, odbiera się w klasie bezpośrednio niższej od tej klasy, do której kwalifikowałyby się w stanie nieuszkodzonym;